

131

— RAVENSBRÜCK —

НАЙБІЛЬШИЙ ЖІНОЧИЙ КОНЦЕНТРАЦІЙНИЙ ТАБОР
В НІМЕЧЧИНІ.

Так проходили дні, місяці, роки тисячам незламних найкращих українських жінок і дівчат у німецьких концентраційних таборах.

Так проходять дні й сьогодні серед північної хуги й морозу всім тим, які віддали себе боротьбі за Самостійну Українську Державу.

Світанок ледь тільки роз'яснив край неба, а вже несуть каву, — теплаве питво з каштанів і жолуддя, що було »сніданням«.

Опісля години ранішнього апелю, стійки на лагровій
площі — байдуже, чи літом, чи в холодній осінній мжичці,
або серед зимового морозу.

Вимарш до праці тисячів невольниць у смугастім-ф
одінню нагадував старинний похід фараонових рабів.

Праця під доглядом СС-манок і тічні великих собак-вов-
кодавів жахала більше, як смерть.

Обід — пісна юшка з води й лущиння картоплі.

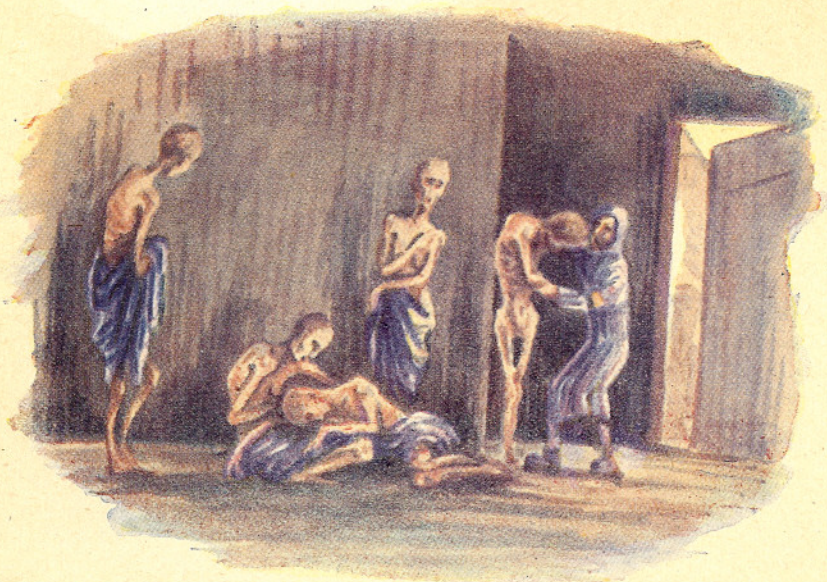
Шматок брюкви був ласощами й не раз рятував життя, бо постійного голоду не міг заспокоїти.

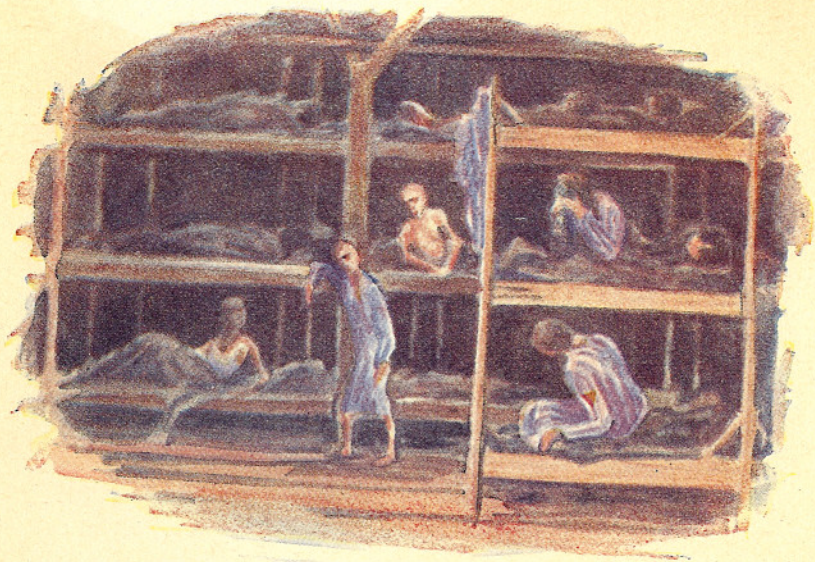
Поворот з праці додавав нових сил і дрібку надії, прожити ще один день.

За найменшу »провину«, за те, що людина не мала сил до праці, чекала її кара — прилюдно, на таборів майдані під час вечірньої збірки.

Хто стояв на грані своїх сил, намагався «рятувати» себе
лікуванням на ревірі

Кілька годин важкого, неспокійного сну серед бруду й вошей були відпочинком.

Дохід призначений на допомогу хворим політв'язням.

Ціна 5.— НМ.